

1. rész

A változások

Régóta nem találkoztunk történetünk főszereplőivel, a legtöbbször türelmes, segítőkész Marcival és vidám, cserfes kishúgával, Zsuzsival. Számtalan izgalmas esemény történt velük tavaszi kalandjaik óta. Ráadásul, most is újabb változások előtt állnak...

Marci nagyon szép bizonyítvánnyal fejezte be a 4. osztályt júniusban, ősszel már felső tagozatos lesz. Az iskola emeletén fog tanulni, nem pedig a földszinten, a kisebbekkel.

Zsuzsi nyár elején elballagott az óvodából - s bár szomorú szívvel hagyta ott az óvó néniket, dadus néniket és fiatalabb pajtásait - nagy lelkesedéssel várja az iskolát. Azt, hogy ő is abba a varázslatosnak látszó, nagy, sárga épületbe járhasson minden nap, ahol az öltözőszekrényeken már nincsenek kirakva a gyerekek jelei, mégis - csoda módon - mindenki megtalálja a saját holmiját.

Anyu továbbra is a helyi virágüzletben dolgozik, ahol a különféle vágott virágok és cserepes

növények mellett, hamarosan már kisebb ajándéktárgyakat is árusítanak, ezzel odacsalogatva még több vásárlót. Apu készíti el az új polcokat a mindig illatozó, kedves kis boltba.

Ha már Apunál tartunk, ő pedig időközben munkahelyet váltott – egy jó barátja tanácsára. Egy hónapja már egy papírgyárban dolgozik, ami közelebb van, mint a korábbi munkahelye, és kicsivel több fizetést is kap. Nem beszélve arról, hogy milyen sokféle kincset tud onnan hazahozni a gyerekeknek! Már teli van a dobozuk szebbnél-szebb színes papírokkal, kartonokkal. Lassan már egy külön barkács szekrényre lesz szükségük a hatalmas doboz helyett, ami már elég nehezen fér el a kamra polcai alatt.

Nehogy kihagyjuk a sorból Nagymamát és Nagypapát sem, akik befogadtak egy kőbormacsát. Egy borzasztóan lusta, egész nap csak heverésző cirmost, aki hol a meggyfa tetejéről nézelődik álmosan, hol pedig egy régi, fonott kosárban pihen a tűzhely mellett. Folyton kényeztetik, simogatják, becézgetik az odajáró unokák. Mama pedig finomabbnál-finomabb falatokkal kedveskedik neki.

Papa szerint, már nagyon meghízott az a macska a sok heverészéstől, de amikor ezt szóvá teszi, Mama csak legyint egyet, és azt mondja: – Dehogy kövér az a szegény, ártatlan állat, csak vastag a bundája...

Egy szép augusztusi napon, Zsuzsi egy bonbonos dobozt csomagolt be kék színű papírral, amire aztán egy nagy, mosolygós napocskát ragasztott. Mivel az óvodában napocska volt a jele, azt már nagyon szépen tudott rajzolni, díszíteni. Elégedetten nézte a munkáját. Meg volt győződve arról, hogy szebbet már nem rajzolhatott volna. A nagy gyönyörködését Marci szakította félbe, aki már percek óta lopva figyelte a kislány ügyködését.

– Zsuzsi, mit készítesz olyan nagy izgalommal?

– Egy szép napocskás dobozt – mondta a kislány vidáman.

– Azt látom, hogy napocska van rajta, de mit fogsz beletenni?

– A nyári emlékeimet. Kati óvó néni ugyanis, azt mondta év végén az oviban, hogy ad egy házi feladatot mindenkinek. A szünet alatt csinálni kell egy dobozt, amibe belepakolunk mindent, ami a

nyári szünetre fog emlékeztetni. Például, ha látunk egy szép követ az utcán sétálva, akkor beletehetjük. Vagy lehet bele rajzokat is készíteni. Meg mindenféleképpen, kirándulásokról. Csupa különleges dolgot. Aki pedig ősszel beviszi az oviba a dobozát, és megmutatja a többieknek, hogy miket gyűjtött benne, képzelj, kap majd valami ajándékot cserébe. Biztosan matricákat a nagy borítékból!

– Zsuzsi, de ugye azt tudod, hogy te már ősszel nem is fogsz óvodába járni? – kérdezte csodálkozva a fiú.

– Tudom, tudom. Hogyne tudnám, Marci! Viszont, ma reggel, mikor elmentünk Anyuval a boltba, találkoztunk Kati óvó nénivel. Azt mondta nekem, hogy nyugodtan én is elkészíthetem a dobozomat. S ha nyár végén beviszem az oviba megmutatni neki, akkor én is megkapom érte a jutalmamat. Úgyhogy máától én is gyűjteni fogom az emlékeket.

– Már értem, miért dolgozol olyan lelkesen azon a dobozon – mondta Marci mosolyogva, majd kiment az udvarra focizni.

Zsuzsi pedig folytatta a díszítést, ragasztást, hogy minél színesebb, napsugarasabb legyen az ő doboza. Amikor elkészült vele, megkérte Anyut, hogy írja le egy papírra: NYÁRI EMLÉKEK, ő pedig átmásolta a betűket a napocska alá. Nagy izgalommal várta, hogy mindenféle kincsekkel tölthesse meg a szép, új dobozát.

